بدون عنوان

شماره پرسش: ۴۹۹

تاریخ ارسال پرسش: ۰۶:۰۰:۰۰ ۱۳۸۸/۱۲/۲۳

متن پرسش

سلام علیکم اگر بپذیریم که رحمت خدا وند متعال بر غضبش سبقت دارد(اصل رحمت است و غضب به تبع آن است) چگونه می توان خلود در دوزخ را توجیه کرد زیرا اگر عذاب کافران از صفت رحمت حضرت حق و برای پاک کردن روح آنها ناشی می شود بحث خلود و جاودانگی موضوعیت ندارد سوال دوم اینکه در کتاب معاد به تفاوت در لقای حضرت حق تصریح شده است اگر بپذیریم که این تفاوت در لقا به دلیل الودگی روحی بعضی افراد است و همچنین اگر بپذیریم که مواقف برزخ برای رفع این الودگی هاست پس چرا باید به تفاوت در لقا معتقد شویم

متن پاسخ

باسمه تعالی؛ علیک السلام: ۱- رحمت حضرت پروردگار بر غضب او سبقت دارد، منتها اگر انسان زمینه‌ای جهت تجلی رحمت حق در خود ایجاد نکرده باشد و به‌کلی ولایت طاغوت را پذیرفته باشد «اولئک اصحاب‌النّار هم فیها خالدون» در آتش مخلد خواهد بود . ۲- یک وقت موضوع رفع آلودگی‌های مؤمنین در برزخ مطرح است، یک وقت موضوع جهت‌گیری و معرفت مؤمنین در میان است. تفاوت لقاء بعد از رفع آلودگی در برزخ به جهت معرفتی است که انسان به حق دارد و به اندازه‌ای که خداوند را می‌شناسد و نظر به او دارد به او نزدیک می‌شود و در زیر سایه‌ی رحمت او قرار می‌گیرد. عین این موضوع در مورد ائمه«علیهم‌السلام» هست که هرکس به اندازه‌ای که به حقیقت نوری آن ذوات مقدس معرفت دارد پس از رفع قیدها ،در زیر سایه‌ی انوار آن ذوات مقدس قرار می‌گیرد. موفق باشید